

Een leven zonder stockcar is voor een De Vries ondenkbaar

Wanneer je het sportkatern van een dagblad er op naslaat, lijkt Stockcar-racing niet de meest populaire sport. Sinds Max Verstappen het gaspedaal indrukt, is de Formule 1 wel volop in the picture. Voor de F1 Stockcar berichtjes heb je echter een vergrootglas nodig. Ook Ouwesylster Stockcarracer Bert de Vries, een onverdienstelijke Stockcar-racer, kom je (te) weinig tegen in de Friese nieuwsberichten. Die bescheiden aandacht past wel bij de introverte Bert de Vries én zijn gezin. De liefde voor de sport wordt niet van de daken geschreeuwd en er wordt niet actief naar media-aandacht gezocht. Na een tip kunnen Bert en Annet zich niet meer (in hun stockcar) verstoppen. De lijfspreuk die aansluit bij deze familie: 'Niet praten maar planken'!

Teloarstelling

Een week voor de race waar Bert de Vries en zijn zonen Jorn en Rick aan mee gaan doen, test het trio nog eenmaal de stockcars. De auto van Rick loopt zoals verwacht. Na slechts enkele baantjes op en neer, moet de strijd noodgedwongen gestaakt worden. Niet omdat hij zelf een fout maakt, maar omdat de aandrijving wegvalt. Rick klimt met een op onweer vertrokken gezicht uit zijn stockcar, én laat verbaal met "datding" zijn frustratie de vrije loop. "Ja Rick, teloarstelling heart der ek by, hjir moasto ek mei omgean leare", relativeert Bert. De teleurstelling maakt korte tijd later plaats voor daadkracht. Diezelfde avond wordt het defecte differentieel gedemonteerd en twee dagen later is de stockcar van Rick weer 'ready to go'.

Autocross Famljeding

Net als vader Bert groeien ook Jorn (16) en Rick (15) op met het familie stockcarvirus, terwijl de 11 jarige Werner ook staat te popelen van ongeduld. Al moet de jongste telg nog een verjaardag vieren voordat hij de baan op mag. Dat zij dezelfde weg volgen lijkt een familietraditie weet Bert: "Ik bin grut wurden mei acht cilinders. Doe't ik in mantsje as us

Werner op't stuit is wie, riden mijn heit en omke ek al yn sels boude weinen. Ik gie altyd mei, it luts my en ik wie boppedat ynteressearre yn de techniek. It is 'n famyljeding. Myn heit ride yn 1976 syn earste autocross in Hallum." Ook (schoon)familie Wagenaar houdt van het racen met Stockcars. Annet's vader en broer zijn geen onbekenden op het autocross circuit.

Abrupt einde aan Kings Battle

De week voordat dit item ter perse ging, werd het nieuws ervan achterhaald door de pijnlijke realiteit. Dat de Kings Battle (Blauwhûs) hoog op zijn bucket list staat, maakt Stockcarracer Bert de Vries in het artikel duidelijk. Eerder dit jaar ging de Kings Battle niet door, toch kon de race daags na Hemelvaartsdag gelukkig wel van start gaan. De (titel)race werd voor de Nijesylster door toedoen van een ander, ruw en abrupt verstoord.

Kort na de start voelt Bert iets aan zijn hoofd, "It wie lykas of krige ik in klap tsjin myn kop", zo vertelt Annet. Tijd om er aandacht aan te besteden heeft de coureur niet, want de eerste bocht komt in het vizier. Een crash met meerdere Stockcars stopt de race in de eerste bocht. Wanneer Bert de helm af zet en hij bloed aan zijn handen ziet, weet hij dat er iets aan de hand is. Een blik in de spiegel bevestigt dat hij door een ongeleid projectiel (kokerprofiel van bumper) van een medecoureur op miraculeuze in het gezicht is geraakt.

Voor de Bildtse coureur eindigt de uitgestelde Kings Battle vervroegd in het ziekenhuis, waar artsen anderhalf uur bezig zijn de wonden te hechten. De patiënt, die na het hechten weer thuis is en het naar omstandigheden goed maakt, moet terugkomen op een uitspraak in het interview. Annet: "Wie hiene it der lêst noch oer dat Bert al mear as 25 jier gjin ûngemak hat hân. En dan no dit!

De in Hallum geboren en getogen De Vries heeft technisch vernuft. In zijn sport plukt hij hiervan de vruchten. Naast het reviseren van motoren is de all-round metaalbewerker gespecialiseerd in draaien, frezen en lassen. Hij bouwt zijn eigen racemotoren. In de ruim bemeten werkplaats op het kruispunt van de Van Albadaweg, De Koedijk, het Búttendykswech en de Nieuwebildtdijk is het elke avond een drukte van belang. Het is de kluswoning waar de mannen van Annet zich

optima forma voelen. Tussen de optrekkende laswolken en de geur van olie en rubber sleutelen de mannen.

Mei de beurs ticht

Stockcarracers voelen zich nauw met elkaar verbonden. Het is een grote ronkende familie die elkaar helpen. De technisch begaafde De Vries kan overigens bijna alles zelf repareren én kan bovendien op support vanuit familiekring rekenen: "It kostet ús allinnich tiid, wy helpe elkoar safolle mooglijk

mei de beurs ticht." Zijn kennis en ervaring maken dat Bert's concullega's hem regelmatig weten te vinden: "Ik help elkenien. Ik ha de wrâld oan ûnderdielen by my, wêrtroch ik it ek altyd smoardrok ha op de cross." Maar, zo weet de sportman klip en klaar: "Op de baan, ja dan moatte wy it wol efkes útfjochtsje," waarmee de coureur zijn fanatisme niet wegstopt.

Net normaal mear

Zelf kunnen sleutelen is een pré om de prijzige hobby financieel behapbaar te houden. Bert handelt in en reviseert motoren van Chrysler en Dodge, waarmee hij een extra zakcentje verdient. Samen met de input van sponsors kan Bert de sport blijven bedrijven. Dat is noodzaak, want een normale racedag kost al snel €500,-. Een motorblok loopt in de duizenden euro's. De speciale benzine uit Duitsland is driemaal zo duur als 'normale benzine in Nederland'. "Dit is net normaal mear" weet de coureur wanneer hij zich realiseert wat zijn sport kost. Desondanks denkt Bert na meer dan 25 jaar nog niet aan stoppen.p

Geen baan hetzelfde

De coureur, die onder nummer 20 zijn wedstrijden rijdt, kent de meeste circuits tot in detail. Elke baan is verschillend en heeft zijn charmes. Bijna overal waar hij aan de start verschijnt, weet hij zich in de top 5 te rijden. Op zijn thuisbaan in Hallum wint hij drie keer de eerste prijs. Op zijn favoriete baan in Makkum gaat hij zelfs vier keer als eerste onder de finishvlag door. Ook de drie clubkampioenschappen bij het FAC staan hem helder voor de geest. Het is slechts een greep uit de goed gevulde prijzenkast.

Tijdens zijn 25 jarig crossjubileum staat Bert samen met 'supporting woman' Annet in het middelpunt van de belangstelling. In Hallum krijgt Bert een levensgroot canvasdoek gevuld met een fotografisch carrièreoverzicht. Het canvasdoek staat nog onaangeroerd in de originele

verpakking op kantoor. Alhoewel kantoor! Het heeft momenteel meer weg van een onderdelenmagazijn, maar zo weet Bert met het canvas in zijn hand wijzend naar een muur: “Dêr moat it doek aanst komme te hingje.”

Vader versus zoon

Dat sinds vorig jaar Jorn en Rick in de F2 klasse rijden is voor vader een nieuwe ervaring: “Ik moat der wol oan wenne. It is ôfgrysliek moai, mar de earste kear dat ik dernei seach fielde it ûnwerklik. Dochs fiel ik grutskes.” De vrees dat er iets

ernstigs kan gebeuren hebben beide ouders overigens niet: “De feiligens is op en top!” Volgend seizoen schuift Jorn door naar de senioren, waarmee de kans steeds groter wordt dat vader en zoon tegen elkaar gaan (st)rijden: “Dat wurdt wer in hiel nije belibbing”, waarmee de gedachten afdwalen naar weleer: “Sa bin ik ek begûn. Ik ha yn myn earste seizoen de

auto fan myn heit oernommen. Ik ha dizze in hiel oare kleur jûn, want ik woe fan die erfenis fan dy âlde man ôf weze. En ik waard direkt twadde op it clubkampioenskip yn Blauwhûs.” Rick en Jorn zijn onervaren en weten realistisch als ze zijn, dat het niveau van heit ‘nog’ mijlenver bij dat van hun vandaan is: “We moatte earst mar ris sjen of wy yn syn buert komme kinne.” Voor de jonge knapen is het vooral zaak de komende periode ervaring op te doen én leergeld te betalen.

Kleur dak bepaalt startpositie

Bij Stockcarracen is de kleur van het dak bepalend voor de startpositie in de wedstrijd. Beginners en coureurs die het minste aantal punten scoren starten met een wit dak, naarmate je meer punten scoort wordt het dak geel en vervolgens blauw. De toppers (waartoe Bert behoort) hebben een rood gekleurd dak boven hun hoofd, de allerbeste coureurs, de superstars, starten vanaf pole position. De coureurs en hun bolides hebben te maken met een pittig (meer dan 40 pagina's tellend) reglement. De crossers moeten een driverslicentie hebben om mee te mogen doen. De Stockcar moet aan een groot arsenaal aan regels voldoen, waarbij veiligheid de hoogste prioriteit heeft. Als tijdens de keuring (die voor elke wedstrijd plaatsvindt) blijkt dat een kleinigheidje niet goed is, dan wil de wedstrijdleiding nog wel eens een oogje dichtknippen. Echter wanneer veiligheid in het geding is, én dit niet meer tijdig kan worden gefixed, dan wordt de coureur van de wedstrijdlijst geschrapt. De Vries heeft dit in meer dan een kwart eeuw nog nooit meegemaakt.

De wedstrijden worden verreden op banen van ongeveer 350 meter, die verschillend van vorm zijn. Met 30 stockcars in de baan is stuurmanskunst een pré, maar ook behendigheid en tactisch inzicht zijn van groot belang om hoger op de volgende startlijst te komen.

Luxe coach bus

Het De Vries familiegebeuren staat nagenoeg ieder weekend tijdens het stockcarseizoen in het teken van samen onderweg, samen wonen langs het racetrack, én samen de race beleven. Via ex-stockcar coureur Louw Wobbes weet de Bildtse stockcarfanaat een omgebouwde luxe coach bus - die ooit dienst heeft gedaan bij het ministerie - op de kop te tikken. Het achterste deel van de XXL-bus doet dienst als werkplaats annex transportwagen voor de stockcar, terwijl het

voorste deel is omgebouwd tot camper. Met alle gemakken voorzien is dit het weekendverblijf waar Annet, Bert en de drie inwonende zonen op het rennerskwartier kamperen.

Ladies only day

Annet wordt, net als haar broer Durk, ook door haar familie meegesleurd in de autocrosswereld: “Har heit Jan en pake Wagenaar riden yn it begjin al op de romfrofte faak spektakulêre autocross fan Hallum.” De Stockcarklasse is haar favoriete klasse. Ze geniet van de geur en het geluid. Het heeft haar zelfs verleid in een stockcar te stappen: “Ik ha twa kear op ‘Ladiesday’ yn Lelystêd riden. Dat is in wykein allinne foar froulju yn ferskillende klassen, wêr’t it hiel gemoedlik en ôfgrypslik gesellich is. It gefoel atsto gas joust en it sa fluch giet is hearlik. Der bliuwt it ek by, ik ha gjin ambysjes, haha.”

Startnummer broer brengt dubbel succes

Dat Jorn en Rick sinds enige tijd zelf over een stockcar beschikken, is mede te danken aan het geluk van mem. Een raffle (verloting) brengen in 2022 tot twee keer toe succes voor geluksvogel Annet. Met startnummer (51), waarmee haar overleden broer Durk in de vrije standaard klasse uitkwam, wint Annet een stockcar. Wanneer korte tijd later de lottoballetjes opnieuw rollen, besluit ze weer mee te doen en geluksnummer 51 in te zetten, in de veronderstelling dat ze geen tweemaal geluk zal treffen. Echter nummer 51 is wederom het winnende nummer en maakt haar opnieuw de hoofdprijs (een stockcar) rijker.

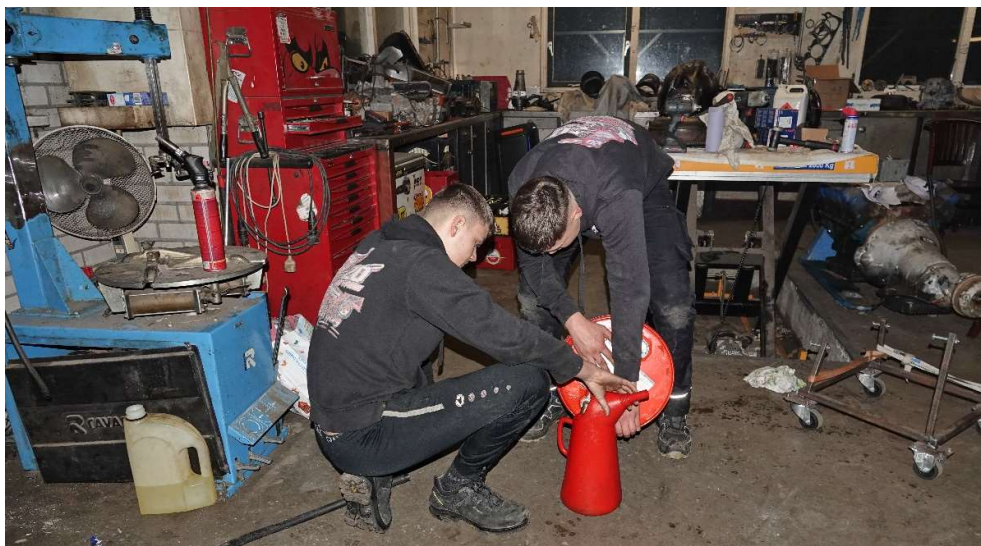

World finals

In de meer dan 25 jaar crossen heeft Bert zo ongeveer alles meegemaakt. Een bijzondere gebeurtenis heeft op de coureur, zijn team, maar vooral op zijn vader indruk gemaakt. In Engeland worden jaarlijks de ‘World Finals’ gehouden, waarvoor de Friese Bilkert zich als Nederlandse top-10 rijder in 2019 weet te kwalificeren: “Dat wie in grandioase ûnderfining, it is sa massaal. Der stean 12.000 taskôgers op de banken te roppe en te raze.” Wie er als winnaar uit de strijd komt, is voor het dolenthousiaste menigte van ondergeschikt belang. Onder het publiek en rijders heerst de Olympische gedachte dat ‘meedoen belangrijker dan winnen’ is. Aan het eind van het spektakelstuk maken de deelnemers een ereronde. Samen met vader De Vries maakt de trotse coureur een ereronde, waarvan vader en zoon intens genieten.

Weardige opvolgers

Ook al beginnen de jaartjes te tellen, toch is de honger van de nu 46 jarige coureur nog niet gestild. Het open NK en de

toonaangevende Kings (Knight) Battle (Blauwhûs) staan nog steeds hoog op het verlanglijstje. De Kings Battle, die gepland stond op Koningsdag (27 april), is i.v.m. de slechte gesteldheid van de baan (overvloedige regen) geannuleerd. En dat is een streep door de rekening van De Vries, temeer omdat de tijd om deze titel in de wacht te kunnen slepen beperkt is: “Ik ha sein, mei 50 jier stopje ik. Al fyn ik it ek noch fiersten te moai om op te hâlden.”

Wanneer het moment daar is, zal vader zijn nazaten stimuleren, adviseren en daar waar nodig de helpende technische hand toesteken. Annet laat weten dat ze ontzettend trots is op wat Bert heeft bereikt, én al zolang aan de top meedraait. Ze weet het zeker: “De soannen wurde weardige opvolgers fan harren heit.”